ANUL IX No 2664 — EDIȚIA A TREIA — SÎMBATĂ 19 OCTOMBRIE, 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la Casa administrației
In Județe și Streinătate prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 35)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 35)

SOSIREA REGELUI SERBIEI

REGELE ALEXANDRU

A fost o vreme cînd regalitatea era un principiŭ sacro-sanct, nediscutabil și inviolabil. Nu se discuta, de oare-ce nesocotitul care ar fi îndrăznit să facă acest lucru, plătea cu viața acest curagiŭ. Azi, în Europa civilizată—afară de Rusia și Turcia—principiul se discută și se combate, iar faptele suveranilor sînt cenzurate de presă și de Parlament.

In aceste împrejurări, regalitatea devine un simplu lux costisitor, un fel de anacronizm, un așezămînt care contrastează cu nouile moravurĭ, cu a-tot-puternicia democrațieĭ. Regalitatea este ca o ruină respectată și cîte-odată respectabilă încă, în mijlocul unuĭ oraș modern.

In multe state, regiĭ se mulțumesc cu această situațiune ștearsă, fericițĭ că sînt încă lăsațĭ să existe, că sînt tolerațĭ. Eĭ nu pot face răŭ, de oare-ce îĭ oprește Constituția, și bine îarăș le este greŭ să îndeplinească. In aceste state, democrația și social-democrația chiar lasă în pace acest așezămînt, avînd convingerea că el va cădea de la sine, odată cu sistemul economic și politic de azĭ.

Sînt din potrivă însă, state în carĭ regalitatea, de și neputincioasă după lege și Constituție, grație neconștiențeĭ maselor populare și a păcătoșieĭ claselor superpuse, îșĭ aroagă drepturĭ pe carĭ nu le are și atuncĭ regele devine absolut, cu puterĭ discreționare și cu toate acestea, fără nicĭ-o răspundere. Păpușele ministeriale îl acopăr, îaŭ răspunderea tuturor faptelor a cărora autor este regele.

Pe acești regĭ inconstituționalĭ și periculoșĭ pentru viitorul statelor, democrația îĭ combate cu putere și de sigur că în această luptă se pune în discuțiune nu numaĭ persoana dar și principiul regalitățeĭ.

Acesta este cazul regeluĭ Carol al Romînieĭ și de aceea noĭ îl combatem și arătăm țăreĭ primejdia acesteĭ regalitățĭ absolutiste.

Sînt însă regĭ carĭ nu păstrează nicĭ măcar aparențele constituționalizmuluĭ, carĭ daŭ priveliștea cea maĭ dezgustătoare a putereĭ absolute și a desfrîuluĭ celuĭ maĭ destrăbălat. Aceștia compromit cu desăvîrșire regalitatea și sînt ceĭ maĭ marĭ dușmanĭ aĭ eĭ, de oare-ce deschid ochiĭ poporuluĭ și îl pregătește prea repede pentru ultima revoltă.

Dintre acești regĭ de bal-mascat, a fost și Milan al Serbieĭ. Scandalurile sale aŭ rămas de pomină, îar cruzimea și călcările luĭ de legĭ, aŭ făcut ca el însu-șĭ să se vadă silit să abdice, lăsînd Coroana pe mîna unuĭ copil de 13 anĭ.

Azĭ copilul, devenit tînăr de două-zecĭ de anĭ, vine să ne viziteze, și stradele Capitaleĭ sînt frumos împodobite în cinstea tînăruluĭ rege.

Dacă Alexandru ar fi din regiĭ aceĭa carĭ vor să fie tolerațĭ, dacă ar fi un rege constituțional, de sigur țara romînească, dacă nu l'ar primi cu dragoste, ĭ-ar da cinstea banală și obișnuită ce se dă persoanelor de înalt rang, unuĭ rege dintr'un stat vecin.

Regele Alexandru însă, de și tînăr, se pare că merge pe urmele tatăluĭ săŭ. A debutat cu loviturĭ de stat, a suspendat Constituția țăreĭ sale, a gonit de la putere în mod brutal pe radicalĭ, carĭ alcătuĭaŭ singurul partid cinstit din Serbia și azĭ, cînd acest mic tiran vine să viziteze pe regele Carol, țara nu trebuĭe să aĭbă pentru el nicĭ ovațiunĭ, nicĭ respect și nicĭ pîĭnea și sarea ce se daŭ celuĭ noŭ venit.

Il vor primi de sigur funcționariĭ, armata îĭ va face cinstea cuvenită. Poporul însă, țara romînească, nicĭ măcar nu se va deranja să-ĭ zică: *Bine aĭ venit!*

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Trage-ĭ, Malaxache

Amicul Malaxa, indignat de revocarea a căreĭa victimă a avut dezonoarea să fie, s'a năpustit asupra D-luĭ ministru de interne, numindu-l: *Naftalină, bandit,* și chĭar.... *ministru liberal!!?!*

Maĭ ales această din urmă insultă, n'a putut-o îndura cuconul Nastase și de aceea s'a hotărît să dea în judecată pe omul care știe—vorba scriptureĭ—să strecoare electricitatea și să înghită tramwaĭurile.

Lupta dintre Malaxache și Năstăsache promite să fie foarte interesantă, căcĭ din amîndouă părțile argumentele sînt foarte tarĭ și convingătoare. Pînă acum, cel puțin, și unul și cel-l'alt dintre beligeranțĭ, aŭ deplina aprobare a publiculuĭ, toată lumea imparțială găsește că amîndouĭ aŭ dreptate și e greŭ de prevăzut care va triumfa. In adevăr, Stolojan face pe Malaxa: escroc, om nepriceput, răŭ administrator, individ de rea credință; îar Malaxa ripostează că Stolojan este: Naftalină, bandit, imbecil!

Spune Dumneata, dacă nu-ĭ așa!

Vax.

TRIPLA ALIANȚA

Presa austro-italiană.—Presa anglo-franceză.— Scopul luĭ Bismark.

Presa austro-italiană

Destăĭnuirile prințuluĭ Bismark ocupă întreaga presă europeană și aŭ adus în discuțiune existența tripleĭ alianțe.

Gazetele amice tripleĭ alianțe caută într'adevăr să micșoreze importanța destăĭnuirilor luĭ Bismark, și să tragă concluziunĭ favorabile tripleĭ alianțe, din faptul că împăratul Wilhelm II a preferat căderea luĭ Bismark, ruperea alianțeĭ secrete cu Rusia și întărirea legăturilor cu Austro-Ungaria și Italia.

Impăratul Wilhelm, zic aceste ziare, n'a voit să facă o politică neloaĭală și de aceea a gonit pe prințul Bismark, care astă-zĭ, pentru a se răzbuna, publică secretele diplomațieĭ germane, secrete carĭ cu atît maĭ mult nu trebuĭaŭ destăĭnuite, cu cît ele blamează nu numaĭ pe germanĭ, dar chĭar pe însu-șĭ prințul Bismark.

Presa anglo-franceză

Nu tot de aceeaș părere este însă presa franceză și engleză, care vede în aceste destăĭnuirĭ lovitura cea maĭ puternică ce s'ar fi putut da vre-odată tripleĭ alianțe.

Intr'adevăr, această alianță îșĭ baza toată puterea pe sinceritatea reciprocă a statelor aliate, carĭ știindu-se slabe față de Franța și Rusia comptaŭ, însă, pe lipsa de sinceritate a Rusieĭ față de Franța.

Dar ĭată că și sinceritatea dintre statele carĭ formează tripla alianță a dispărut, și cu dînsa ultima legătură care le maĭ ținea unite.

Italia maĭ ales, care compta tocmaĭ pe sinceritatea germană, va pĭerde orĭ-ce credință în aliatele eĭ și va fi silită a-șĭ asigura existența în alte alianțe cu baze maĭ solide.

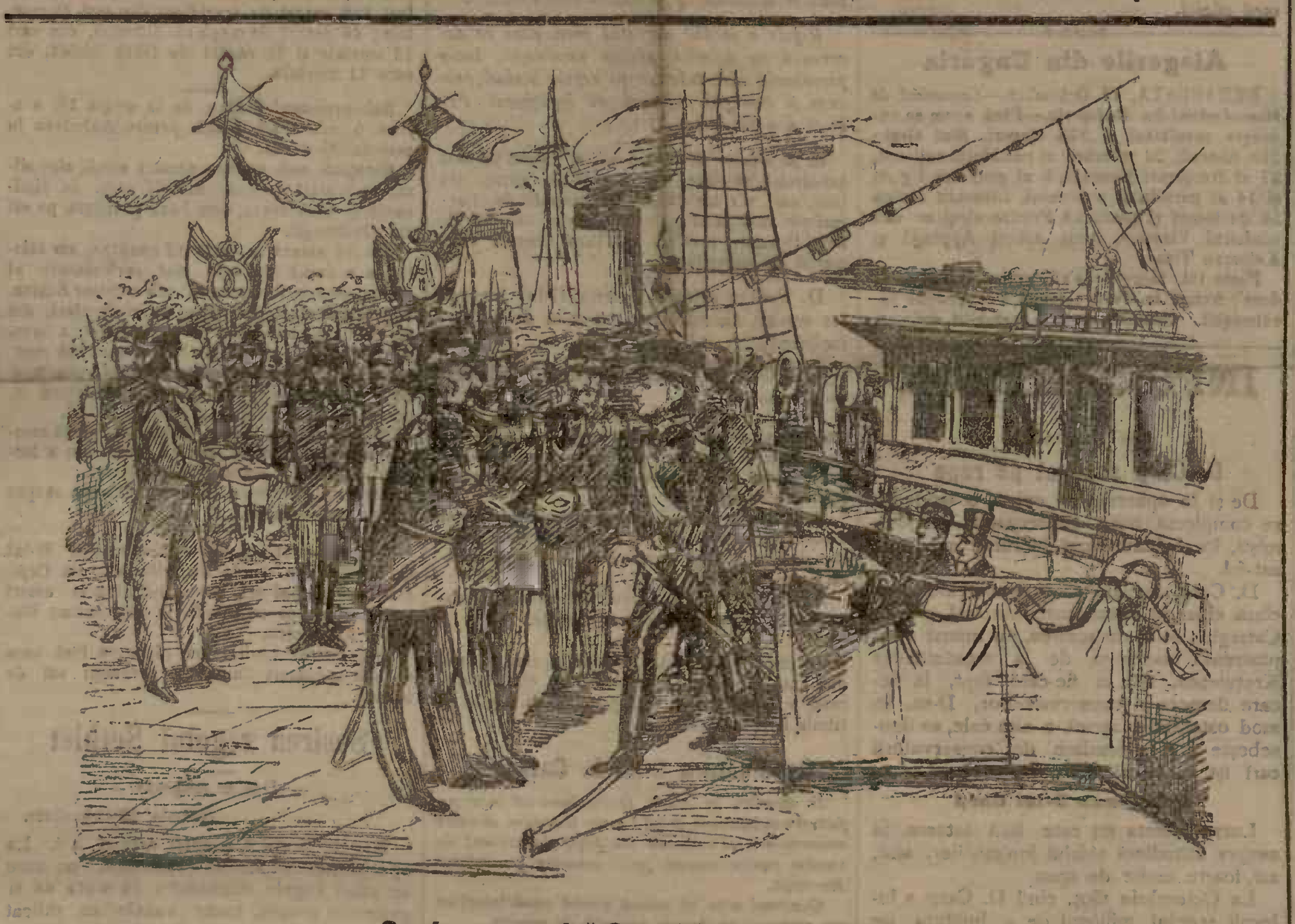
Scopul luĭ Bismark

După cum se vede, destăĭnuirile luĭ Bismark sînt o lovitură mortală pentru tripla alianță, căcĭ cum aŭ dat pe față nesinceritatea Germanieĭ, ele vor provoca neîncrederea între statele aliate, neîncredere care va putea avea ca rezultat distrugerea tripleĭ alianțe.

Și tocmaĭ acesta pare-a fi fost scopul prințuluĭ Bismark, care văzînd în alianța franco-rusă un inimic prea puternic pentru Germania, caută a slăbi această alianță prin distrugerea tripliceĭ, Germania putîndu-se apropia atuncĭ de Rusia, cu care ar merge alăturea de Franța în contra Engliterei, Austro-Ungarieĭ și Italieĭ.

Cestiunea este însă prea complicată, pentru a se putea prevedea rezultatul.

Val.

Sosirea regeluĭ Serbieĭ la T.-Severin

Regele și conservatoriĭ

Am povestit într'unul din numerele trecute, convorbirea pe care a avut-o D. L. Catargiu cu regele, relativ la situația politică. Azĭ maĭ putem da oare-carĭ amănunte în privința acesteĭ convorbirĭ.

Afară de situația guvernuluĭ, s'a atins și chestia mitropolituluĭ, căreĭa șeful conservatorilor îĭ dedea o importanță deosebită.

Regele însă, pentru a-ĭ arăta că el nu face așa mare caz de această afacere, ĭ-a spus:

— Curios popor este poporul romîn. Detronarea mitropolituluĭ, care este o quasi-detronare de Domn, n'a produs o impresie așa de mare, cum mă așteptam. Poporul a rămas liniștit și nu s'aŭ agitat de cît numaĭ cîțĭ-va bărbațĭ politicĭ.

Agitația conservatoare

Acest răspuns al regeluĭ, a impresionat adînc pe conducătoriĭ partiduluĭ conservator, și eĭ, pentru a dovedi regeluĭ, că dacă nu s'a făcut o prea mare agitație in chestia mitropolituluĭ, aceasta se datorește atitudineĭ liniștite a partiduluĭ conservator, sînt hotărîțĭ ca acum să înceapă o agitație serioasă și să puĭe în încurcătură pe rege.

Situația guvernuluĭ

Conservatoriĭ aŭ luat această hotărîre și pentru un alt motiv.

D. L. Catargiu, vorbind regeluĭ de situația grea in care se află guvernul și de dovada de incapacitate pe care a dat-o ministerul liberal, regele ĭ-a răspuns cam următoarele:

— Așa este, guvernul e foarte slab, dar eŭ nu pot schimba guvernele în fie-care an, fără un motiv foarte serios.

—Avețĭ dreptate, maĭestate, ĭ-a răspuns D. L. Catargiu, dar cu noĭ cum ațĭ procedat?

La această replică, regele n'a răspuns nimic.

Dorința regeluĭ

Prin urmare regele, singur cere să i se forțeze mîna, ca să schimbe guvernul. Eĭ bine, conservatoriĭ îĭ vor forța mîna.

*Și dovadă de aceasta este atitudinea E-*pocei *din ultimele zile. Ziarul D-luĭ N. Filipescu, care și alaltă-erĭ a declarat că D-sa se crede imposibil la palat, îșĭ va permite să vorbească maĭ des de actele inconstituționale ale regeluĭ.*

Rep.

Ministerul domeniilor

Incapacitatea D-luĭ Palladi la ministerul domeniilor, ajutată de incapacitatea similară a secretaruluĭ general, D. Cătuneanu, a produs la acel departament o zăpăceală și o dezordine cum rar se vede.

D. Palladi a maĭ avut și marele ghinion ca să vină după D. Carp, după un bărbat care, orĭ ce s'ar zice, este o capacitate și sub care o activitate inteligentă cuprinsese toate biurourile. Așa că bĭetul titular al partiduluĭ liberal, a fost pus în inferioritate din toate punctele de vedere.

Pentru a complecta acțiunea sa distrugătoare, D. Palladi, lăsîndu-se să fie influențat de trecutul săŭ de agent electoral, a crezut de cuviință să înlocuĭască pe mulțĭ funcționarĭ dintre ceĭ maĭ bunĭ, cu oameniĭ a cărora singură calitate era, că aŭ luptat în opozițiune și că, după cum se exprima maĭ deună-zi cetățeanul Melissiano, «aŭ stat șeapte anĭ cu dințiĭ la stele».

Ișĭ poate închipui orĭ-cine în ce hal trebuĭa să ajungă ministerul domeniilor, într'un singur an de zile, fiind dotat cu: 1) un ministru ca Palladi, după un ministru ca Petre Carp; 2) Un secretar-general ca celebrul Cătuneanu; 3) O serie de agențĭ electoralĭ, în locul unuĭ mare număr de funcționarĭ destoĭnicĭ.

Astă-zĭ, la domenii e o adevărată harababură, birtiile staŭ talmeș-balmeș, nicĭ o chestie nu maĭ poate fi rezolvită, dosarele trebuĭesc căutate cu lampa luĭ Diogen; într'un cuvînt, aicea este oglinda credincĭoasă a haluluĭ în care se găsește partidul liberal.

Și ca culme, un diabet! **Dragoș.**

ALEXANDRU OBRENOVICI

(Din copilăria regeluĭ Serbieĭ)

Drama de la Wiesbaden.— Intervenția luĭ Bismark. — Abdicarea regeluĭ Milan.— Regina Natalia la Belgrad.— Izgonirea regineĭ— Arestarea regențilos.

Drama de la Wiesbaden

Abĭa în etate de două-zecĭ de anĭ, regele Alexandru al Serbieĭ,—care a pus erĭ pentru prima oară picĭorul pe pămîntul Romînieĭ,— are un trecut din cele maĭ furtunoase.

In 1889, după revizuirea Constituțieĭ Serbieĭ și în urma expulzăreĭ mitropolituluĭ Mihail, regele Milan obținuse de la mitropolitul Teodosie despărțirea sa de regina Natalia.

Insoțită de fiul săŭ Alexandru, regina pleacă la Viena și-apoĭ la Wiesbaden, în Germania, ca să facă o cură și să îngrijească pe micul Sașa, care era slab și bolnav. După cîte-va zile însă, sosesc acolo curieriĭ conaculuĭ din Belgrad, ca să reclame pe micul Sașa, spre a-l duce regeluĭ Milan. Regina nu primește pe curierĭ și maĭ apoĭ nicĭ pe ministrul plenipotențiar sîrbesc din Berlin. Atuncĭ regele Milan trimite pe primul săŭ adjutant, colonelul Proticĭ, cu ordinul de a aduce, fie chĭar cu forța, pe moștenitorul tronuluĭ sîrbesc.

Cînd Proticĭ se prezintă, regina Natalia îl întîmpină cu vorbele:

— Eștĭ un trădător! Ieșĭ de aicĭ, căcĭ Sașa e al meŭ!

Intervenția luĭ Bismark

Regele Milan cere atuncĭ intervenția cancelaruluĭ Bismark. Acesta imediat trimite douĭ agențĭ secrețĭ, carĭ, însoțițĭ de cîțĭ-va soldațĭ și polițiștĭ din Wiesbaden, se duc la locuința regineĭ. Agențiĭ se prezintă și ĭ cer în numele legeĭ pe micul Sașa.

Regina refuză.

Atuncĭ forța publică pătrunde prin saloane, ridică pe Sașa și-l predă colonelului Proticĭ.

Frumoasa regină cade leșinată. Revenindu-șĭ în simțirĭ, se ridică și, înecată în lacrimĭ, izbucnește:

— Ah, mizerabiliĭ!

Sașa ĭese din casă plîngînd; aruncă o privire spre balcon unde se aflaŭ regina și soră-sa, D-na Gr. Ghica, plîngînd.

— Sașa! Dragul meŭ Sașa! strigă regina și cade în brațele suroreĭ sale.

Abdicarea regeluĭ Milan

Sașa ĭubĭa pe mama sa și nu se putea consola de loc la conacul din Belgrad, de și profesorul săŭ Dochicĭ căuta să-l distreze. Sașa devine melancolic, gîndindu-se mereŭ la mama sa.

Situațiunea în Serbia se face din ce în ce maĭ amenințătoare. Partidele politice, opinia publică nu recunosc legalitatea divorțuluĭ regal; masele adîncĭ ale poporuluĭ și societatea din Belgrad cereaŭ pe regina lor, pe populara Natalia. Artemisa Christicĭ, ĭubita regeluĭ Milan, amenință cu oare-carĭ destăĭnuirĭ picante, pretendențiĭ tronuluĭ desfășură pe față o agitație colosală pentru detronarea regeluĭ, finanțele țăreĭ și maĭ ales ale regeluĭ sînt compromise, situația externă foarte complicată.

Acestea și multe altele hotărăsc pe regele Milan să abdice, numind o regență compusă din D-niĭ Risticĭ, Belimarcovicĭ și Proticĭ.

Milan pleacă în străinătate, ĭar regina Natalia vine în Romînia, de unde apoĭ se duce la Petersburg pentru a asigura tronul Serbieĭ miculuĭ Sașa.

Regina Natalia la Belgrad

La 1891, regina se duce la Belgrad. Zecĭ de miĭ de oamenĭ îĭ fac o primire entuziastă, triumfală, cum nu s'a maĭ văzut în capitala regatuluĭ sîrbesc. Dar cînd regina voi să intre la palat, garda o oprește cu arma în mînă.

Regina ĭa apoĭ reședința aproape de palat, într'o casă închiriată de la primul regent, Risticĭ.

Prezența regineĭ în Belgrad pune în mișcare întreaga opinie publică sîrbească și se produce un curent puternic în favoarea eĭ, cu atît maĭ virtos, că micul Sașa fusese cu desăvîrșire izolat de mama luĭ, pe care nicĭ nu-ĭ era îngăduit s'o vadă.

Izgonirea regineĭ

Regele Milan care se afla la Paris, îngrijat de asta, invită regența să izgonească pe regina din Belgrad.

Regența se execută și face somațiĭ la carĭ regina nu se supune. Atuncĭ se dă ordin polițiĕĭ s'o ridice și s'o transporte

peste Dunăre, la Semlin. Dar poporul din Belgrad se revoltă, și zeci de mii de oameni se adună înaintea reședinței reginei,

Situația devenind foarte primejdioasă, micul Sașa, pe atunci regele Alexandru, a fost transportat printr'o poartă de din dos la castelul Topcidar, ca să nu vadă și să n'audă nimic.

Cînd poliția a pătruns în casa reginei, imensul public a intervenit și după o luptă sîngeroasă, a gonit poliția pînă afară de oraș. Intreaga Capitală se afla în picioare, casa reginei era înconjurată de mii de studenți și cetățeni; armata fusese concentrată; patrula circula pe toate stradele, ciocnindu-se adese-ori cu cetățenii.

Spre ziuă, cînd liniștea părea a fi restabilită, regina fu răpită de colonelul Marcovici, transportată la gară și apoi izgonită în Ungaria.

Arestarea regenților

In seara de 31 Martie, 1893, s'a dat un prînz de gală la palatul din Belgrad.

Regele Alexandru, avînd împrejurul său pe regenți, pe primul ministru Avacumovici, pe miniștrii Ribaratz, Nicolaievici, Novacovici, Nicolici, Vuici, etc.. Pe la sfîrșitul prînzului, se ridică și se proclamă rege de fapt.

Toți rămîn înmărmuriți. Ristici protestează, strigînd:

— Asta-i lovitură de Stat!

Al douilea regent, generalul Belimarcovici, pune mîna pe sabie:

— Majestate, zice, nu sînteți major! E trădare!

Regele se retrage și atunci intră în sală elevii școalei militare, cari arestează pe regenți și pe miniștri, conducîndu-i în noul palat regal.

Orașul e în picioare, Se proclamă starea de asediŭ și regele Alexandru însărcinează pe șeful popularului partid radical, pe generalul Sava Gruici, ca să formeze cabinetul.

Zew.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corespondența lui Chițibuș cu cetitoarele sale)

Dragă Chițibuș,

Zăŭ, că trebuie să fii un babalîc, d'ai ajuns de șagă femeilor... Se 'ntrec cari mai de cari a pătrunde în sufletul tăŭ, a te citi ca pe o carte deschisă. Ce copile sînt toate! Nici una nu cunosc, se vede, fabula: *Leul la bătrînețe*. Ce te 'ntreabă *Aluta* și ce-i răspunzi tu! Să răspund eŭ pentru tine? Ți-ar plăcea femeia cultă să stai de vorbă cu ea, cea durdulie să te dezmierde. Cea înaltă îți place, fiind-că, precum ai spus-o, ești burtos, cea scundă ca să nu-ți vadă creștetul care a început să pleșuvească (zici tu)? Adori pe cea naivă, ca să nu-ți priceapă cusururile, pe cea plăviță pentru că tu ești ca un Spaniol—și contrastele cui nu place? Ei, vezi, celea sînt pline de foc și îți deșteaptă dor de viață...

Biată Aluta!... Chestiunea dragostei, veche ca lumea, are atîtea file pe cari s'aŭ zugrăvit atîtea înțelesuri, în cît ori cît ne-am grăbi și am profita de trai (sper că nici tu nu prea ți-ai pierdut vremea într'ale dragostei) tot la urma urmelor n'am ști răspunde cum se succese șuruburile marei mașini la care învîrtim toți, fără a-i pricepe mecanizmul. La o femeie saŭ la un bărbat, ce te atrage, ce te 'nebunește? Glasul, gura, ochii vorba, portul, inteligența? Ce, ei ce? Răspunde, Așa-i că nu știi?

Cîte anomalii nu s'aŭ văzut pe lume! Ingeri de femei alergînd dupe monștri, celebrități de oameni iubind niște toante de ți-ar fi rușine să le ai bucătărese. *Et les bêtes ça donne du fil a tordre*, și după asta vă topiți voi.

Ca simplă observatoare, mie mi se pare că, în genere, voi iubiți mai mult carnea de cît simțirea și preferați mai bine a strînge în brațe o femeie durdulie, ori cît de seacă, de cît o bibliotecă, care ar ști să-ți recite pe din afară versurile lui *Ovidiŭ* și ale lui *Virgiliŭ*. O, și frumoase mai sînt! Cu toate acestea convin, vă daŭ dreptate.

In scrisoarea de la 28 Sept. îmi făgăduiești că îmi vei răspunde și m'ai uitat; eram să fac și eŭ ca tine, dar Aluta m'a făcut iar a-ți scrie.

Ți-am dat de lucru. Din cauza mea te iaŭ toți de scurt. De cînd însă, ți-ai făcut singur portretul, nu te mai plîng, poți duce la tăvăleală. Spătos, burtos, etc. Și cu toate acestea nu știŭ ce mă face să cred că exagerezi. Nu care cum-va a făcut un portret fals, Chițibuș, numai spre a ne face curioase?

Cînd voi avea plăcerea de a te cunoaște, dă-mi voie să ți-l fac eŭ, spre mîngîierea cetitoarelor D-tale!

Frusinica.

Poșta lui Chițibuș.

D-rei Niniche, *Loco*. — *Proza ta, chiar cînd ești supărată, o cetesc cu plăcere. Te rog dar, trimete-mi copia scrisoarei pierdute.*

Ch.

CRONICA

O descărcătură

Citesc în *Timpul*;

Un copil în etate de 12 ani, al D-lui Margulies, fotograf, din strada Săulescu, Iași, pe cînd se juca cu un pistol vechiŭ ce era încărcat cu praf și slice, *s'a descărcat în mîna stîngă* sfărîmîndu-i toată palma.

Un copil, odată, mic ca dumneata... Nu. Un copil care se... descarcă pe sine chiar la vîrsta de doui-spre zece ani, nu e mare minune, dar să descoperi la Iași un copil care se... descarcă în palma lui și încă în palma stîngă—asta-i minune «ne mai auzită și ne mai văzută», de cît doar de confratele cu pricina.

Poate că băuse ceva apă de Buda?

Mititelul!

Bao.

Evenimentele din Constantinopol

CONSTANTINOPOL, 17 Octombrie.— *Serviciul de siguranță al poliției militare s'a sporit în mod considerabil, în vederea evenimentelor la cari se așteaptă în cercurile guvernamentale.*

S'aŭ făcut arestări în masă printre Armenii din Pera. Mai multe cartușe cu dinamită s'aŭ găsit la niște femei armene.

Știrea după care Apik-efendi ar fi fost găsit mort în închisoarea sa, este dezmințită în mod oficial.

Alegerile din Ungaria

BUDAPESTA, 17 Octombre.—*Comunicat de biuroul oficial din Budapesta.*—Pînă acum se cunoaște rezultatul a 313 alegeri. Sînt aleși: 218 liberali, 23 membrii ai partidului național, 37 ai fracțiunei Kossuth, 5 ai grupului Ugron și 14 ai partidului poporului. Liberalii cîștigă 58 de locuri și pierd 14. Printre aleși se află ministrul Vlassico, D-nii Albert Apponyi și Koloman Tisza.

Peste tot, alegerile s'aŭ petrecut fără incident; numai în două comune s'aŭ produs învălmășeli. Geandarmeria a restabilit ordinea.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

D. Carp supărat pe rege

De și în aparență ar exista o înțelegere completă între conservatori și junimiști, în realitate însă lucrurile nu staŭ ast-fel.

D. Carp declară că e conservator, declară chiar că recunoaște de șef pe D. Catargiu; cu toate acestea, nu numai că-și păstrează bisericuța de la așezămintele Kretulescu, dar la fie-care fapt, la fie-care demers al conservatorilor, D-sa, în mod ostentativ, apucă o altă cale, se deosebește prin procedare de conservatorii cari își aŭ biserica în casele Mandy.

Atitudinea D-lui Carp

Lucrul acesta nu este fără interes. Și asupra atitudinei șefului junimiștilor, sînt, azi, foarte multe de spus.

La Octombrie 1895, cînd D. Carp a înlesnit regelui mijlocul de a înlătura pe conservatori de la putere, șeful junimiștilor era convins că procedînd cum a procedat, își face treburile sale admirabil. D-sa era convins că liberalii aŭ să stea numai un an la putere și că după aceea va fi chiemat să formeze ministerul pur junimist.

Acum însă, D. P. P. Carp e convins că a dat *vrabia din mînă pentru o cioară de pe gard*, căci regele,—într'o convorbire avută cu unul din șefii conservatorilor, care i-a spus, cu privire la dezbinările din partidul liberal, că și la conservatori e lupta pentru șefie,—a răspuns textual:

— *Nu pricep aceste lupte, cînd D. Lascar Catargiu trăiește și e foarte sănătos.*

Carp contra regelui

Pentru aceasta, D. P. P. Carp e foarte supărat pe rege și prin colțuri spune multe lucruri pe socoteala sentimentului de recunoștință și spiritului de dreptate și de lealitate ale regelui.

D. P. P. Carp și-a distrus de pe seu deviza: *Regele și Dorobanțul* și e în căutarea unei noui devize, pe care îndată ce o va găsi, o va prezinta publicului cu aceeaș morgă profetică cu care și-a făcut cunoscută și prima deviză.

Speranțele fostei excelențe

Pînă atunci fosta excelență face mici încurcături conservatorilor, sperînd că va putea încă să-i silească a-i face oare-cari concesii mai importante.

Pentru a-i speria mai bine, D-sa răspîndește în public din noŭ, știrea unei combinațiuni ministeriale *Carp-Stătescu*.

Regim personal

Dar și conservatorii nu se lasă mai pe jos. Ei avizează pe rege, că a da ministerul D-lui Carp, după retragerea liberalilor, ar fi să se instaleze un regim personal.

D. Filipescu, sub semnătura D-sale, spunea în *Epoca* de alaltă eri, că regimul de la 1888—adică guvernul junimist prezidat de D. T. Rosetti — a fost un **guvern de fapt**, și că azi trebuie să se dea țărei *guverne de idei*.

Rep.

Voința Națională confirmă știrea dată de noi acum cîte-va zile, că D. inspector administrativ Gr. Giani, a fost însărcinat să facă o anchetă la primăria din Ploiești.

Regele a iscălit decretul prin care se decorează cu diferite ordine romînești, toate persoanele cari însoțesc pe regele Serbiei, precum și întregul personal al legațiunei sîrbești din București.

In *Monitorul Oficial* de azi a apărut tabloul catedrelor vacante de la școalele rurale din țară, cari vor trebui să fie ocupate de normaliștii învățători și normalistele azilului Elena Doamna, cari aŭ dat luna trecută examenul de capacitate.

D. Poni a primit demisia D-lui inspector școlar, Găvănescul, pe ziua de 1 Noembrie.

Serviciul Agenției romîne *a ajuns un adevărat scandal.*

Pe lîngă faptul că agenția nu tranzmite de cît știri lipsite de ori-ce interes, omițînd pe cele mai importante, și scrise într'o limbă care nu mai romînească nu este, apoi întîrzie toate știrile cu cîte cinci și șase ceasuri.

Ast-fel telegramele despre inaugurarea portului Constanța, le-am primit cu șease ceasuri în urma depeșilor ce ne-aŭ fost tranzmise de corespondentul nostru special.

Ar fi timp ca Agenția romînă *să-și facă datoria, căci de aceea o plătește abonații.*

Falșificatorul de bani, Goldstein, care a evadat din Iași dintre sentinele, pe cînd îl duceaŭ la instrucție, a fost prins în Botoșani și trimis imediat la Iași.

Candidatura D-lui L. Catargiu

D. Sturdza se simte foarte încurcat în urma fixărei candidaturei D-lui Lascar Catargiu, de către conservatorii și radicalii din Iași, la scaunul de senator rămas vacant prin moartea generalului Racoviță.

Guvernul vrea să opună acestei candidaturi un om serios și cu destule garanții de reușită.

D. Sturdza a declarat chiar că va face tot chipul ca șeful partidului conservator să nu iasă la Iași, căci aceasta ar fi o rușine pentru guvernul săŭ.

*

S'aŭ și început tratări între D. Sturdza și între D-nii Georgian, Mîrzescu, Șendrea și Ganea, fruntași liberali ieșeni, în privința fixărei candidaturei oficiale.

După cum se spune, aceștia aŭ asigurat pe primul ministru că în actuala stare de lucruri, reușita D-lui Catargiu la Iași e mai mult de cît sigură, de oare-ce pe lîngă faptul că atît conservatorii aŭ un numeros contingent de voturi, apoi vor mai avea și concursul tuturor nemulțămiților.

Epitropii Sf. Spiridon din Iași, împreună cu ministrul instrucțiunei, aŭ convenit ca să construiască noul ospiciŭ de alienați la Miroslava.

Comisiunea medicală din Iași, însărcinată a examina pe candidații pentru catedra de clinică-medicală de la Universitatea din București, a recomandat D-lui Poni pe Dr. Buicliu.

D. Ștefan Ioan, inspector școlar, a plecat la Tulcea pentru a face o inspecție școalelor primare din oraș și județ.

Numărul soldaților bolnavi de conjuctivită granuloasă, transportați la spitalul de ochi de la monastirea Frumoasa din Iași crește pe fie-ce zi.

Sînt pînă acum peste 500 de soldați bolnavi, în acest spital. Soldații sînt din diferitele corpuri de armată.

Următoarea schimbare s'a făcut în personalul judecătorilor de ocol din țară:

D. Marius Velescu, licențiat al facultăței juridice din București, actual ajutor la judecătoria ocolului II Brăila, a fost numit în aceeaș calitate la judecătoria ocolului Balta, județul Brăila, în locul D-lui Mihail Hagiescu, care trece în postul ocupat de D. Marius Velescu, după cererea ambilor magistrați.

D. George I. Greculescu, actual ajutor la judecătoria ocolului Topolog, județul Argeș, în aceeaș calitate la judecătoria Curtea-de-Argeș, în locul D-lui Constantin Oprescu, care trece în postul ocupat de D. George I. Greculescu.

D. Nicolae Dimitrescu, actual copist-grefier la judecătoria ocolului Horezu, județul Vîlcea, ajutor de grefă la tribunalul Vîlcea, în locul D-lui Ioan Voiculescu.

De la 1 pînă la 15 Octombrie, aŭ fost la Iași 119 cazuri de scarlatina, din cari 15 mortale; 46 cazuri de anghină difterică, din cari 12 mortale și 74 cazuri de febră tifoidă, din care 11 mortale.

Sub-comisarul Schina, de la secția 18, a ajuns o adevărată plagă pentru mahalaua în care funcționează.

Cetățenii cari aparțin acestei secții, sînt zilnic maltratați de acest individ care, de dimineață și pînă seara, este beat și înjură pe ori cine întîlnește.

Ast-fel aseară la orele 12 noaptea, am asistat la o scenă din cele mai revoltătoare al căreia eroŭ a fost numitul sub-comisar Schina. Acesta aflîndu-se în restaurantul Steclaci, din str. Cîmpineanu, după ce s'a îmbătat, a început să înjure pe toată lumea, stricînd toat paharele. Dar nu se mulțumi numai cu atît, c puind mîna pe portofelul unui cetățean anume Niculae Florian, îi luă 40 de lei.

Acesta cerîndu-i banii, Schina îl înjură amenințîndu-l cu bătaia, așa că bietul om a trebuit să renunțe a-i mai lua îndărat.

Atragem atențiunea D-lui P. Stătescu asupra acestui sub-comisar.

Malurile unui puț din curtea caselor D-lui C. Andrei, din strada Birjarilor 61, din Capitală, s'aŭ surpat eri, acoperind pînă la umeri pe un muncitor ce se afla în puț, anume Dumitru Alexandru.

Nenorocitul, rănit la un picior, a fost scos de sub surpături de către tovarășii săi de muncă.

Sosirea regelui Serbiei

— *Prin fir telegrafic* —

Smîrda, 18 Octombrie.

Regele Serbiei a sosit astă-zi aci. La aparițiunea vaporului «Orient», pe care se aflaŭ regele Alexandru cu suita sa și generalii romîni, toate vasele aŭ ridicat steagurile și aŭ tras salve de tunuri.

Regele Serbiei este primit de generalul Budișteanu, care-i dorește bun venit, în numele regelui Carol.

In momentul cînd regele Alexandru și generalul Budișteanu, urmați de suita sîrbească și romînă părăsesc vaporul, muzica cîntă imnul sîrbesc și publicul strigă: trăiască și «jivio»,

Regele Alexandru, avînd la stînga sa pe generalul Budișteanu, trece în revistă compania de onoare din regim. Vlașca No. 5. D. general Eraclie Arion, comandă prezintarea armelor și muzica intonează imnul sîrbesc.

Regele Serbiei se întreține cîte-va minute cu generalul Arion, cu prefectul județului și cu cei-l'alți funcționari înalți din Giurgiŭ.

Primire foarte rece.

Coresp.

D'ALE ARMATEI

Eri toți ofițerii de cavalerie, cari din diferite motive nu s'aŭ putut prezinta la inspecția generală ce s'a făcut corpurilor din cari fac parte, aŭ venit în București și li s'a făcut inspecție specială de către D. inspector al cavaleriei, general Băicoianu.

ECOURI

D. Petre Bugulescu a fost numit medic veterinar al orașului Bîrlad, pe baza concursului ce a depus.

D. Xenofon Diamandescu a fost numit polițaiŭ la Roman, în locul D-lui Friderik Luzinschi, demisionat, și D. N. Tîvac, polițaiŭ la Ocnele-Mari din județul Vîlcea, în locul D-lui G. Alexandrescu.

Membrii societăței politechnice, vor face Luni o escursiune la Bacăŭ, spre a vizita fabricele din acel județ.

EDITIA III

Camera franceză

PARIS, 17 Octombrie.—*Camera deputaților*. D. Isambert, republican progresist, a fost ales vice-președinte. D. Jaurès cere să interpeleze guvernul asupra evenimentelor ce s'aŭ petrecut Duminecă la Carmaux. După cererea D-lui Barthou, discuția se amînă pe Marți.

PARIS, 17 Octombrie.—Comisiunea budgetului a votat, cu 25 voturi contra 9, capitolul fondurilor secrete.

Căsătoria prințului Italiei

ROMA, 17 Octombrie. — Prinții Muntenegreni aŭ primit omagiile autorităților și aŭ fost aclamați de mulțime, în tot timpul călătoriei lor, mai cu deosebire în gările Capone, Caserte și Foggia.

Prinții s'aŭ îmbarcat la Brindisi pe bordul corăbiei *Savoie*.

FLORENȚA, 17 Octombrie.—Prințul și principesa de Neapole aŭ sosit azi după amiazi și aŭ fost foarte mult aclamați de populație. Orașul este împodobit. Seara, noua pereche princiară a făcut o plimbare în oraș, care era iluminat. O mare retragere cu torțe a străbătut străzile Florenței.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVRUL

164

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

La ducesa de Miraflorés

XIII

Cînd se dezmeteci, vraciul nu mai era acolo.

— Ce ți-a spus? întrebă Berthier care găsise pe vechiu-i complice; te priviam de departe și mi s'a părut că, la rîndul tăŭ, ai încercat o strașnică emoțiune.

— Te-ai înșelat, îi răspunse doctorul, care voia să țină pe Berthier pe lîngă dînsul pînă ce va putea cunoaște adîncul aventurei și pe care, prin urmare, nu voia să-l sperie.

Asta e un individ tare șiret, care are mult spirit și care distrează pe toată lumea, în seara aceasta, cu diferite povești unele mai puțin adevărate ca altele...

Uf! dar ce căldură teribilă e aici!... nu ți se pare cald?

— Da, puțin; cu atît mai mult, cu cît șampania ducesei e tare bună, iar eŭ am băut cam multă...

Mi-e capul grozav de greŭ, și cu toate astea am o sete de diavol...

— Se zice că în micul chioșc din fundul grădinei s'ar fi aflînd o sumă de băuturi indiene delicioase, niște băuturi cari aŭ proprietatea de a distruge cu desăvîrșire efectele alcoolice.

Mongelin, care a făcut astă-seară mai multe vizite chioșcului, pretinde că e adorabil.

Ai vrea să-l vizităm și noi?

— Fie, zise Berthier.

— Dacă n'o fi nimeni acolo, ne vom odihni puțin.

Din pricina îngheșuielei, saloanele fură excesiv de anevoioase la parcurs, și cînd cei doui complici sosiră înaintea pavilionului de care vorbise vraciul, jumătatea de oră fixată de acesta, se scursese.

Ei urcară cîte-va trepte și se găsiră într'o odaie pavată în mosaic de marmură, ale căreia ziduri dispăreaŭ sub cutele unei tapiserii de mătase indiană, roșă, filată cu aur, de o frumusețe minunată.

Cîte-va răcoritoare eraŭ, într'adevăr, puse pe o masă; paharele, tăvile, totul avea o înfățișarea bizară dar în armonie cu stilul odăiei, cu divanurile joase și mobilele ce o îmbrăcaŭ.

— Te-ai crede la Calcuta, observă Lafont, care călătorise mult, cînd-va.

In înălțimea plafondului, într'adevăr, un *punka* își agita aripele-i de pene albe într'un chip invizibil, probabil mecanic, aducînd o răcoare delicioasă în mica odaie încălzită prin vaporii parfumați ai unui calorifer.

— E foarte bine să ne repauzăm aici cît-va, zise Lafont.

Și dacă aș fi cunoscut mai din vreme acest loc retras și ceea ce se află aici, te-aș fi adus de mult.

Dumnezeul meŭ? ce cald e în saloanele-alea!...

Apoi, luînd dintr'o cupă de argint niște țigări lungi de o formă particulară, oferi una lui Berthier.

— Vrei să fumezi? îi zise el; vom bea în acelaș timp un pahar de lichid rece.

— Cu plăcere, răspunse bărbatul Sylviei...

Și tolănindu-se de-a-lungul unui divan de mătase, alese o țigară și o aprinse la o mică lampă de formă bizară, care ardea pe un fel de piedestal, întocmai ca în colțul unui templu.

Louis n'apucase să tragă zece fumuri din formidabila-i țigară, cînd un zgomot ușor se produse de partea opusă aceleea pe unde intrase el.

Acolo, se afla de asemenea o ușă ascunsă sub o mare tapiserie de stofă purpurie presărată cu auriŭ.

— Trebuie să fie vr'unul care a dibuit drumul acestei retrageri, ca și noi!.. răspunse Lafont întrebărei ce-i făcea Louis din ochi.

— Probabil, zise acesta, dar e ciudat! eram așa de bine numai noi doui.

In acel moment zgomotul se accentuă, și ceva bizar se arătă ochilor celor doui complici.

Era o formă lungă, subțiratecă, neobicînuită, înfășurată de sus pînă jos în satin alb.

Privind-o de aproape, această învelitoare albă lua forma unui linţoliŭ; capete de mort și oase puse în cruce, brodate după sistemul chinez și japonez, acopereaŭ peste tot satinul.

Louis, mai superstițios ca Lafont, se ridică pe divan și, cu dinții clănțănindu-i în gură, el bolborosi:

— Ce vrea să spuie? Cine e?

Lafont înălță din umeri și replică:

— Ce, te-ai speriat?.. Dar nu vezi că e o glumă de bal mascat?...

Atunci se ridică, se duse spre individul ce-i pricinuise atîta spaimă și rosti:

— Cine ești tu?

— Un spirit din altă lume, răspunse pe dată cel-l'alt.

Vraciul ți-a făgăduit mai adineauri o întîlnire aici...

El m'a trimis pe mine în locu-i pentru a-ți da toate lămuririle de cari ai nevoie.

La acest cuvinte, o sudoare rece acoperi pe Louis Berthier din creștet pînă în tălpi.

Vocea spiritului îl făcu să tremure...

Lafont recunoscu de asemenea acest accent puternic și hotărît, un accent pe care nu-l putuse uita încă, și îl cuprinse, ca și pe complicele săŭ, o spaimă nebună.

— Să mergem, zise el încercînd să facă pe Louis să se ridice pe divan, unde se înghemuise din noŭ; să mergem, farsa asta îți va face răŭ...

Dar spectrul înaintă cu cîți-va pași și zise:

— Nu, nu veți pleca, dacă nu vreți să pun tot otelul în picioare!..

— Ah! ai voit, Doctore Lafont, să ai cîte-va explicații, ai voit să știi pentru ce vraciul te-a numit mai adineauri canalie...

Și acum, în clipa cînd trebuie să afli aceasta din gura mea, șovăiești și te înspăimînți!....

Simți deci că momentul răzbunărei a sosit, și că atît crimele tale cît și ale celui care tremura acum cîte-va clipe înainte-mi, vor fi pedepsite, fie prin justiția oamenilor, fie prin mine!..,

— Prin tine?... prin tine?... repetă de două ori Lafont voind să se arate încă viteaz.

Dar cine ești tu?

Mîna spectrului se ridică, cutele linţoliului se dădură la o parte și capul apăru.

Un cap tînăr, mîndru, inteligent, încadrat de un abondent păr negru și luminat de niște ochi albaștri, în acest moment energici și hotărîți.

— Ah! Dumnezeul meŭ! bolborosi Lafont dîndu-se cu doui pași înapoi.

E el!... Mihai Berthier!...

Cît despre Louis, el se ridică tocmai ca lovit de trăsnet, întinse brațele înainte și băigui:

— Oh! iartă-mă Mihai, iartă-mă, nu mă dezonora!

Sînt fratele tatălui tăŭ!.,

Dar, de o dată i se împleteci picioarele, scoase un strigăt de groază și recăzu pe divan, ca mort.

Lafont nici gînd n'avu să-l ajute, nici să se ocupe de el.

(Va urma)

Chestia Orientala

PARIS, 17 Octombrie.— Ziarele anunță că D-nu Hanotaux a avut o conferință cu D-nu de Morenheim, în care a fost vorba de o înțelegere a puterilor la Constantinopol, de participarea Rusiei la un împrumut internațional, precum și de concentrarea corăbiilor engleze în Archipelag.

Franța armează

CHERBOURG, 17 Octombrie. — Prefectul maritim a primit ordinul de a inarma îndată cuirasatele *Requin* **și** *Furieux*.

Alegerile în Ungaria

BUDA-PESTA, 17 Octombrie.—După rezultatele alegerilor cunoscute pînă acum, liberalii cîștigă 51 de locurĭ.

In chestia mitropolituluĭ

După cum am maĭ spus, toate străda-niile judecătoruluĭ de instrucție în instruirea afacereĭ fostuluĭ mitropolit Ghenadie, sînt pure fanfaronade. Guvernul nu poate să dea în judecată pe Ghenadie, pentru că nu vrea regele.

Revizuirea procesuluĭ Ghenadie

De la deschiderea seziuneĭ Sinoduluĭ, am spus că guvernul a decis să facă alegerea nouluĭ primat, în primele zile ale seziuneĭ Parlamentuluĭ și apoĭ noul mitropolit, ca o dovadă de clemență, să ceară Sinoduluĭ revizuirea procesuluĭ luĭ Ghenadie, ĭar Sinodul să-ĭ înapoieze titlul de arhiereŭ.

Douĭ mitropolițĭ

De ce procedează ast-fel guvernul? Pentru că azĭ Ghenadie este detronat în baza hotărîreĭ Sinoduluĭ și deci, dacă Sinodul ĭ-ar fi redat arhieria acum, înainte de a se fi ales noul mitropolit, Ghenadie, căruia nu i s'a luat funcția de mitropolit prin decret regal, s'ar fi întors de drept în scaunul mitropolitan.

Totușĭ încurcătura rămîne: vor fi de data aceasta douĭ mitropolițĭ care să se certe pe scaunul de la Bucureștĭ.

Intervenirea regineĭ

De ce n'a semnat regele decretul de destituire?

Am aflat zilele acestea lucrurĭ foarte nostime.

Imediat ce și-a dat Sinodul hotărîrea, un personagiŭ din înalta societate, care altă dată a ocupat o funcțiune însemnată la palat și care e cunoscut ca foarte religios, s'a dus la regina și în genunchĭ ĭ-a cerut să intervie la rege și săĭ roage să nu iscălească decretul de destituire a mitropolituluĭ.

— Rugați-l, maiestate, să cugete că se dă o lovitură grozavă bisericeĭ noastre și aceasta va produce o teribilă impresie în țară, impresie care va fi nefavorabilă dinastieĭ.

Regina, foarte mișcată de atitudinea și convingerea cu care acel Domnĭĭ vorbise, s'a dus cu lacrămĭ în ochĭĭ la rege și ĭ-a rugat să nu semneze decretul.

Regele și L. Catargiu

Cînd s'a prezintat apoĭ D. L. Catargiu la palat, regele ĭ-a spus că a hotărît să nu semneze decretul de destituire și l a întrebat dacă face bine.

D. L. Catargiu ĭ-a răspuns după cum am maĭ spus:

— Foarte bine facețĭ maĭestate, căcĭ trebuĭe să vă gîndițĭ că M. V. nu sințețĭ ortodox.

Hotărîrea regeluĭ

Și regele nu și-a schimbat nicĭ azĭ hotărîrea. Ba, din potrivă, văzînd că guvernul nu e în stare să dovedească acuzațiunile grave pe carĭ le-a adus în contra luĭ Ghenadie, **a cerut formal D-luĭ Sturza să se revizuiască hotărîrea Sinoduluĭ și săĭ dea luĭ Ghenadie arhieria.**

Prin urmare, ordonanța D-luĭ Vasiliŭ nu va fi de cît un moft; ea nu va avea de cît scopul de a murdări pe fostul Mitropolit, fără ca să conchidă la darea luĭ în judecată.

Rep.

Ultime Informațiunĭ

INTERIOARE

Regele Serbieĭ în Bucureștĭ

Se știe că regele Alexandru al Serbieĭ are o mulțime de rude foarte de aproape în Bucureștĭ.

Așa de exemplu, D-na Frosa Catargiu ĭĭ e mătușă, ĭar toate familiile cu carĭ se înrudește regele Serbieĭ, sînt conservatoare.

După toate regulile, regele ar fi trebuit să vadă, viind în Bucureștĭ, pe unele din aceste rude ale sale.

*

Guvernul însă, pentru-ca să împiedece pe regele Serbieĭ de a-șĭ vizita rudele, a alcătuit ast-fel programul vizitelor și ceremoniilor oficiale, în cît nu-ĭ maĭ rămîne absolut nicĭ un moment liber.

*

Printre rudele regeluĭ Serbieĭ, această faptă a guvernuluĭ a produs o adevărată indignare.

Și nu va fi de mirat, dacă vom vedea pe toate rudele regeluĭ Serbieĭ că se duc să-l vadă la legația sîrbească, saŭ că regele însu-șĭ va cere să se intervertească programul, ast-fel în cît să aĭbă o oră liberă pentru a-șĭ vedea rudele.

D.

D. inspector administrativ Giani, care a plecat erĭ, la Ploĭeștĭ, pentru a face o anchetă la primăria din acel oraș, s'a întors azĭ dimineață în Capitală. D. Giani va prezinta zilele acestea raportul săŭ prin care D. Stanian se zice că e scos bazma curată.

Prințul Ferdinand, însoțit de ministrul Belgieĭ în Capitală, aŭ plecat astă-zĭ de dimineață la orele 8. 30 din Sinaia și aŭ sosit la ora 12 în Capitală.

După plecarea regeluĭ Serbieĭ, membriĭ parlamentuluĭ împreună cu fruntașiĭ partiduluĭ se vor întruni la D. Stoicescu, pentru a se înțelege în privința situațieĭ.

Dizolvarea consiliilor județene

Marĭ neînțelegerĭ s'aŭ ivit între prefecțiĭ și fruntașiĭ liberalĭ din țară, în privința alcătuireĭ listelor consilierilor județenĭ.

Se știe că ministrul de interne, odată cu ordinul pe care l-a trimis prefecților, pentru convocarea consiliilor, ĭ a însărcinat în acelaș timp, în mod confidențial, ca să ceară prin rapoarte motivate dizolvarea consiliilor, după cele d'întîĭ zile ale convocăreĭ.

*

Din cauza neînțelegerilor ce există în țară însă printre conducătoriĭ partiduluĭ, ministrul de interne a avut grija să ceară prefecților ca să convină cu fruntașiĭ localnicĭ în privința alcătuireĭ noilor consiliĭ, și, odată înțelegerea stabilită, să trimeată această listă la minister.

Guvernul ar dori ca dizolvarea consiliilor să nu pricinuiască nicĭ un răŭ, ĭar alegerile județene să se petreacă în liniște și să nu dea prilej conservatorilor să se miște.

*

Hotărîrea guvernuluĭ e că: dacă liberaliĭ din fie-care județ nu se împacă în privința alcătuireĭ listelor, atuncĭ să nu dizolve nicĭ un consiliŭ.

Guvernul e maĭ mulțumit ast-fel, de cît să facă o încercare din care, din cauza neunireĭ, să ĭasă biruit.

*

Ast-fel, săptămîna viitoare se vor dizolva numaĭ consiliile județene, unde nu există nicĭ o neînțelegere și unde reușita guvernuluĭ în viitoarele alegerĭ e asigurată.

Dud.

Un însemnat număr de deputațĭ și senatorĭ aŭ sosit în Capitală, pentru a lua parte la primirea regeluĭ Serbieĭ. Eĭ aŭ fost invitațĭ de guvern. De asemenea aŭ sosit și maĭ mulțĭ prefecțĭ de județe.

Ministerul de instrucție a trimis ordin revizoruluĭ școlar din Botoșanĭ, ca să închidă 25 de școlĭ primare din acel județ, unde epidemiile de scarlatină, angină și febră tifoidă bîntuesc cu putere.

D. Dimitrie Sturdza, însoțit de secretarul general al ministeruluĭ de externe, a făcut erĭ o vizită D-luĭ Ion Ghika, la Ghergheni.

Primul ministru a plecat din gara de Nord la orele 2 și s'a întors în Capitală aseară, la orele 7 și jumătate.

D. Eugen Stătescu, ministru de justiție, a sosit azĭ dimineață în Capitală, venind de la Constanța.

Treĭ contrabandiștĭ rușĭ aŭ încercat să treacă Prutul în dreptul satuluĭ Burăneștĭ, cu 4 baloturĭ de tutun și tabac. Eĭ aŭ fost surprinșĭ de santinelele ruseștĭ, pe cînd se aflaŭ la mijlocul vaduluĭ și, în urma somațiunilor făcute, douĭ dintr'înșiĭ s'aŭ predat. Unul a scăpat însă cu fuga, fără a fi atins de focurile ce aŭ tras soldațiĭ.

Decretele pentru dizolvarea consiliilor județene din țară, carĭ sînt compuse din conservatorĭ, vor fi supuse semnătureĭ regeluĭ imediat după plecarea regeluĭ Serbieĭ.

Erĭ, niște făcătorĭ de rele aŭ dat foc școaleĭ primare din comuna Sogzeștĭ, județul Roman, care a fost distrusă cu desăvîrșire de flacărĭ.

Primirea regeluĭ Serbieĭ

Ora 1 și jumătate

Lume foarte puțină pe strade. Pe calea Victorieĭ și pe calea Grivițeĭ, sînt deja postațĭ gardiștĭ, carĭ, între felinare, aŭ întins funiĭ. La cîte-va răspintiĭ s'aŭ așezat plutoane de jandarmĭ pedeștri. O companie staționează înaintea palatuluĭ. Decorațiunea stradelor foarte săracă. Casele și magazinele sînt foarte puțin decorate.

Casa Fain de-abia acum își isprăvește decorațiunea cu buchete albe, roze și albastre; florăria Prozack este de asemenea decorată; ministerul de finanțe este împodobit cu steagurĭ sîrbeștĭ și romîneștĭ.

Arcurile de triumf de la Mataké Măcelaru și de la calea Grivițeĭ sînt aceleașĭ carĭ aŭ servit pentru sosirea luĭ Frantz-Iosef și aproape fără nicĭ o decorație. La gară aceeaș decorațiune. O marchiză de pînză, avînd colorile sîrbeștĭ, acoperă scara principală; scările sînt acoperite de un covor gălbuiŭ. Comisariĭ încep să ocupe posturile lor și sînt înșirațĭ la distanțe foarte micĭ.

Ora 1.45

Se văd trecînd spre gară D. G. Morțun, secretarul general al ministeruluĭ de interne, cu copilul săŭ; D. prefect de poliție Paul Stătescu și D. San-Marin, directorul prefectureĭ.

In fața palatuluĭ, lumea a început să se adune. Circulațiunea trăsurilor e încă liberă.

Orele 2

Lumea începe a se aduna pe calea Victorieĭ, de la palat spre Ministerul de finanțe.

Pe calea Grivițeĭ însă, e atît de puțină lume în cît dacă n'ar fi steagurile, sergențiĭ și comisariĭ în fracurĭ, nicĭ n'aĭ crede că se așteaptă un rege străin.

In ultimul moment, văzîndu-se că e atît de puțină lume și că n'are cine să strige «ura», s'a dat ordine pentru așezarea armateĭ pe strade.

Pe la răspîntia strade Berzeĭ sosește în calea Grivițeĭ reg. 21 de infanterie.

Orele 2 și jum.

La gară, foarte puțină lume pe trotuare.

Doar trăsurile cu invitațiĭ, miniștriĭ, membriĭ corpuluĭ diplomatic și prelațiĭ trec grăbite spre gară.

La balizele venețiane din fața găreĭ, sînt așezate două marĭ steagurĭ sîrbeștĭ ĭar pe arcurile de triumf se văd monogramele regeluĭ Serbieĭ.

De o parte și de alta se află scris cu litere marĭ: Salve.

*

Pe la casele particulare nicĭ o decorațiune.

La școala de podurĭ și șosele sînt arborate steagurĭ, precum și la școala de artilerie și geniŭ.

Ofițeriĭ, eleviĭ și profesoriĭ școaleĭ, așteaptă, înșirațĭ în fața școaleĭ..

Trec D-niĭ D. Sturdsa, C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ, Nacu, Șendrea, general Barozi Arion, etc.

*

La eșirea din calea Grivițeĭ în strada Victoria e așezat regimentul 21 de infanterie, ĭar în dreptul Episcopieĭ, regimentul 6 de infanterie.

Orele 3

Trece batalionul 2 de vînătorĭ spre gară și reg. 4 roșiorĭ. Jandarmiĭ pedeștri se așează în plutoane la răspîntiile stradelor.

Plecarea regeluĭ

In fața palatuluĭ, D. Paul Stătescu dă ordine pentru oprirea lumeĭ de a se maĭ așeza pe trotuare.

Trecerea trăsurilor e oprită de la aceste ore; de asemenea și circulația publiculuĭ. *Escadronul de jandarmĭ călărĭ trece spre gară.*

La 3 și 5 minute, regele împreună cu prințul Ferdinand trec spre gară. Mulțimea și soldațiĭ aclamă.

Orele 3 și jum.

Mulțimea s'a aglomerat în fața palatuluĭ, pe cînd pe calea Grivițeĭ sînt înșirațĭ copiiĭ de la școalele primare.

Se daŭ ordin la soldațĭ ca să stea depărtațĭ uniĭ de alțiĭ, de oare-ce e armată puțină și lume și maĭ puțină.

JUDICIARE

Afacerea Steiner

Inalta Curte de Casație a luat în cercetare dosarul afacereĭ Steiner.

In fața durateĭ prea lungĭ a aceteĭ afacerĭ, Curtea va judeca recursul D-neĭ Steiner, de urgență.

*

Pe de altă parte, aflăm că parchetul a cerut din noŭ transportarea acuzateĭ la Văcăreștĭ, ceea-ce se va face neapărat astă-zĭ saŭ mîĭne, cu toate că D-na Steiner e încă bolnavă.

Procesul Petrescu-Florescu pentru furtul de la ministerul de finanțe va veni înaintea tribunaluluĭ corecțional de Ilfov în ziua de 4 Noembrie viitor.

ECOURI

D. Dr. Pușcariŭ a fost numit medic al linieĭ ferate Dorohoiŭ-Iașĭ.

DOSARUL ZILEI

La Măcin, în dreptul pichetuluĭ 20, s'a găsit cadavrul unuĭ om, intrat deja în putrefacție.

*

Doĭ flașnetarĭ, Nae Ionescu și Dobrică Georgescu din strada Ioaneĭ 121, luîndu-se la ceartă cu doĭ lucrătorĭ, Ilie Gheorghe și Vasile Plăvescu, aŭ năvălit cu cuțitele asupra acestora din urmă, și ĭ-a înjunghiat.

Ambiĭ aŭ fost transportațĭ într'o stare foarte gravă la spitalul Colentina, ĭar agresoriĭ sînt arestațĭ.

ULTIME TELEGRAME

SOFIA, 17 Octombrie.— Camera va fi convocată îndată după alegerĭ, cel maĭ tîrziŭ pentru 1 Decembre.

Prima cestiune de care va avea să se ocupe Camera, este bugetul.

DARMSTADT, 17 Octombrie.—Țarul, țarina, marea ducesă Olga, marele duce și marea ducesă Sergiŭ aŭ plecat la 10 ore dimineața și aŭ fost foarte mult aclamațĭ de mulțime.

ESSEN, 17 Octombrie.—Impăratul Wilhelm, însoțit de prințul Henri, a plecat la Blakenburg.

Ultima oră

Primirea regeluĭ Serbieĭ

Orele 3.45 m.

Se anunță sosirea trenuluĭ regal. Muzicile încep să intoneze imnul regal sîrbesc. Regele se scoboară, întovărășit de ministrul nostru de războiŭ, generalul Budișteanu. Onorurile se daŭ de regimentul 1 de geniŭ.

Regele și principele Ferdinad îĭ ĭes în întîmpinare. Regele și prințul strîng mîna luĭ Alexandru. Suveraniĭ trec pe dinaintea gardeĭ de onoare și intră în salonul de primire.

Rep.

SPECTACOLE

CIRCUL G. F. SIDOLI. — Astă-zĭ, 18 Octombrie. Mare reprezintație festivală, cu program schimbat; ultimul debut al omuluĭ electric, *Mister Zarado*, cu concursul tuturor artiștilor. In curînd debutul *Gaston-Trio*, clovnĭ muzicalĭ par excelence și *oamenii zburătorĭ*, non plus ultra! *Gronetie*.

Mîine, Simbătă, mare reprezentație high-lif.

STABILIMENTUL HUGO.—Astă-zĭ și în fie-care seară, reprezintație cu program schimbat, debutul celebruluĭ *Nicol. Kaufmann, M-lle Juanita Bardoux, M-lle Beloné, Mister Edgar Iones*, original negru, excentrique muzical, orchestra din străinătate sub conducerea renumituluĭ șef de orchestră, D. *Ed. Wilh. Strauss*. Marțĭ, 15 Octombrie și Mercurĭ, 16 Octombrie. ultima reprezintație a celebruluĭ Nic. Kaufmann.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

82

PRIMEJDIE
DE
MOARTE

XLVIII

Sfîrşitul luĭ Kavanagh

— Haĭdĭ! acuma ĭeşĭ, aĭ văzut destul, zise uvrierul, începînd să-ĭ pară răŭ că a depăşit regulamentul.

Rusul îl urmă pînă la uşă, şi aci, începu din noŭ să-ĭ facă întrebărĭ.

Nu ştiŭ cum însă, William îl pĭerdu din vedere.

Iĭ era peste putinţă să ştie unde a dispărut!

Il căută de sus pînă jos prin fabrică, aprinse un felinar şi porni să-l caute prin curtea caselor luĭ Taras.

Necunoscutul nu era nicăerĭ.

El sfîrşi prin a crede că necunoscutul a plecat fără ceremonie, ca să poată scăpa de plata unuĭ pahar de bere, pentru osteneala de-a'l primbla prin fabrică.

Cît-va timp se scurse în linişte.

O altă surpriză însă, era rezervată luĭ William care respira, în stradă, aierul proaspăt al nopţeĭ.

D. Kavanagh sosi, împleticindu-se, cu pălăria turtită, cu redingota sfîşiată, cu mîna ascunsă în giletcă.

William nu-l văzuse nicĭ-o-dată ast-fel; aşa cum era acum, nu l-ar fi putut recunoaşte de loc dacă nu ĭ-ar fi vorbit.

— Ce dracu are uşa bĭurourilor?— zise patronul furios.— Nu pot s'o deschid cu nicĭ un chip.

— Colonelul trebuĭe s'o fi închis aşa de bine. El e foarte minuţios!

— Bătrîn nerod!— bombăni Kavanagh intrînd.— Adu-mĭ o lumînare. Vreaŭ să mă uĭt prin magaziĭ.

William aprinse un felinar şi lumină stăpînuluĭ săŭ în lungul coridoruluĭ care ducea la bĭurourĭ.

Kavanagh încercă să deschidă pe dinăuntru cu cheĭa sa, dar cheĭa nu se învîrtĭa.

El maĭ drăcui puţin pe sărmanul colonel şi, renunţînd la sforţările sale zadarnice, zise luĭ William:

— Poţĭ să plecĭ. Lasă-mĭ felinarul însă. Voĭŭ eşi prin magaziĭ.

William plecă să-şĭ încarce cuptorul, întrebîndu-se ce-o fi făcut patronul săŭ, — care era vecĭnic corect,—pentru a ajunge într'o asemenea stare, şi mirîndu-se de faptul că el vine la o asemenea eră în bĭurourĭ.

Era tocmaĭ să-şĭ sfîrşĭască încărcatul, cînd i se păru că aude o voce chemîndu-l din depărtare: «William! William!»

El se opri ca să asculte.

De astă dată nu se maĭ îndoĭa, îl chĭema patronul: William! William!— cu un accent de rugă şi de spaĭmă.

El răspunse şi urcă scara alergînd.

Kavanagh tocmaĭ ĭeşĭa din întunerecul magazinuluĭ şi se oprĭa, şovăind, lîngă dînsul.

El ţinea în mînă o mare oală de pĭeatră pe care o avea ca armă de apărare.

Palid ca moartea, el privĭa în juru-şĭ cu o spaĭmă nebună.

— Il vezĭ? bolborosĭa dînsul.

— Pe cine să văd, Domnule? întrebă William.

— Pe un om chel, cu barbă roşie.

— Nu, Domnule.

— Ia o oală d'astea şi dăcă-l zăreştĭ, zdrobeşte-ĭ ţasta.

E un nebun.

William, împins de instinctul de conservare, se armă, la rîndul săŭ, cu o oală din magazie; dar, ne fiind robust, se gîndĭa cum ar fugi maĭ bine cînd o da de primejdie.

— Trebuĭe să fi trecut pe lîngă el; el era ascuns în magazin, bolborosi Kavanagh cu o voce sălbatecă.

Cum aĭ plecat tu, am auzit căzînd o oală.

Crezuĭ de o cam dată că tu mă spionezĭ.

Eşind din bĭuroŭ ca să văd ce e, îl zăriĭ în dosul meŭ.

Dintr'o lovitură de pumn, mĭ-a dat felinarul jos din mînă.

Nu ştiŭ unde s'a ascuns.

Maĭ adineaurĭ, era cînd 'nainte, cînd în urmă-mĭ.

— Ce e colo?—strigă el de-o dată, căzîndu-ĭ oala din mînă şi agăţîndu-se de braţele luĭ William.

Uvrierul privi, dar nu văzu nimic.

El îşĭ zise că saŭ patronul săŭ e beat, saŭ bate cîmpiĭ.

El însu-şĭ se enervase văzînd pe acest om, dotat cu mult sînge rece, zbătîndu-se într'asemenea spaĭmă.

— Scoboară de vezĭ dacă e jos,—zise cu o voce pe jumătate Kavanagh, gata să fugă la cel maĭ mic zgomot.

Veĭ primi zece livre dacă veĭ reuşi să-l loveştĭ cu oala ce aĭ în mînă.

Dacă nu e acolo, aleargă spre uşă şi strigă ajutor.

O trăsură mă aşteaptă, vizitiul te va auzi numaĭ de cît; dar umblă repede.

William, supunîndu-se cu multă silă acestor ordine, scoborî şi îndoi cît putu de mult, ca să poată vedea pînă în fundul săleĭ.

Ea nu era luminată de cît de slabele lucirĭ ce veneaŭ de la un cuptor.

In colţul cel maĭ depărtat, el îşĭ închipuĭe că vede licărind două scînteĭ.

Nicĭ maĭ mult, nicĭ maĭ puţin: aceste scînteĭ i se păru că sînt o perechĭe de ochĭ diabolicĭ, — şi alergă repede spre stăpînă-săŭ.

— E jos,—zise lucrătorul, tremurînd ca şi laşul către care se adresa.

— Unde?

— Lîngă cuptor, aproape de uşă.

Fără a răspunde, Kavanagh porni pe scară şi ajunse la etajul superior.

William voĭa să-l urmeze, dar se simţi îmbrîncit, şi cine-va se strecură cu dibăcĭa uneĭ pisicĭ, grăbindu-şĭ mersul după patron.

Acesta era streinul care vizitase de cu seară olăria, dar nu maĭ avea nicĭ căcĭulă, nicĭ încălţăminte; craniul săŭ pleşuv lucĭa.

Uvrierul, împleticindu-se, nu putea alege între frică şi datorie.

El ar fi vrut din toată inima să fugă şi să lase pe patron să ĭasă din încurcătură cum o putea; dar teama că vr'un complice al necunoscutuluĭ a rămas în urmă, îl ţintui acolo unde se găsĭa.

Dar tăcerea ce domnĭa peste tot, îĭ dădu oare-care încredere şi porni.

William nu maĭ văzu nicĭ pe Kavanagh, nicĭ pe necunoscut.

De-odată un strigăt de teroare se produse, şi Kavanagh se precipită într'un spaţiŭ luminos.

El căută scara ca să se întoarcă înapoĭ, dar zărind în locul luĭ William pe un altul, se opri scurt, ca în faţa unuĭ zid.

In acel moment, necunoscutul se repezi asupră-ĭ.

— Iertare! Iertare! strigă Kavanagh... Sînt inocent!

Dar cel-l'alt nu răspundea, şi protestările luĭ Kavanagh mureaŭ pe buze.

O luptă furioasă se încinse în faţa deschizătureĭ luminată de flacărĭ.

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevěruluĭ" Pasagiul Bănceĭ Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann Dresda